

Els kurds, al punt de mira d'Erdogan

L'exercit turc ja té enllestits tots els preparatius per a la invasió del Kurdistan siria

Manifestants davant de la Casa Blanca ■ EFE

El govern de l'Equador fuig de la capital per les protestes

Quito viu un clima d'insurrecció social

FINQUES Pous

Ei propietari!

No perdís el temps,

tenim el comprador ideal per al teu immoble.

Si vols vendre el teu immoble en les millors condicions.

TRUCA'NS ARA 93 790 39 45

VALORACIÓ GRATUITA

MATARÓ · C/ Pujol 20 · 08301 · finquespous@finquespous.cat

EL PUNT AVUI +

1,20€

DIMECRES · 9 d'octubre del 2019. Any XLIV. Núm. 15145 - AVUI / Any XLI. Núm. 14015 - EL PUNT

#CATALUNYALLIBERTAT

P6,7

La fiscalia demana prorrogar la presó a Sánchez i Cuixart

DOS ANYS · El fiscal insta el Suprem a resoldre si allarga l'empresonament provisional si no dicta sentència abans del 16

ORIOl JUNQUERAS · El Parlament Europeu sosté que el cas de l'escó del líder d'ERC depèn de la legislació espanyola

NACIONAL

P14

Els rectors i rectores de la UOC, la UdG, la UPF, la UAB, la UB, la UPC, la UdL i la URV abans de començar l'acte al paranimf ■ J. LOSADA

Les universitats diuen prou

Els vuit rectors exigeixen recuperar els nivells d'inversió del 2010

Nacional

P10,11

Dos agents d'informació de la policia, l'1-0 ■ ARXIU

Agents d'informació de l'1-0, al jutjat

El jutge vol que s'identifiquin els policies que s'enduen les urnes i els seus caps

Nacional

P15

La Cambra d'Espanya critica la de Barcelona

Assegura que ataca principis com la independència judicial i la unitat

Nacional

P12

Nous delegats exteriors tot i el recurs de l'Estat

El govern nomena els titulars de les delegacions de Mèxic, l'Argentina i Tunísia

FESMÉS

el bricolatge de casa

reformes · jardí · moble kit

FES BRICO CAT!

fes-te Client FESMÉS fesmes.cat

Demana la targeta client Fesmes i acumula un **3%** depte en cada compra

Punt de Vista

El Punt Avui expressa la seva opinió únicament en els editorials. Els articles firmats exposen les opinions dels seus autors.

HERMES COMUNICACIONS SA

President: Joaquim Vidal i Perpinyà.
Consell d'Administració: Lúcia Vidal i Juventench (vicepresidenta), Eduard Vidal i Juventench, Esteve Colomer i Font i Joan Vall i Clara.
Consell de lectors: Feu-nos arribar les opinions, els suggeriments i les consultes que desitgeu sobre el nostre projecte editorial i els nostres productes a conselldelectors@elpuntavui.cat. Tots els contactes rebran resposta de la direcció.

Direcció Executiva: Joan Vall i Clara (conseller delegat), Xevi Xirgo (Informació General), Emili Gispert (Informació Esportiva i local), Toni Muñoz (Serveis), Josep Madrenas (Webs i Sistemes), Albert París (Comunicació), Miquel Fuentes (Administració i RH), Lluís Cama (Producció) i Ricard Forcat.

Keep calm

Martí Gironell

Prevenir

L'altre dia vaig assistir a una jornada titulada *Ment oberta a la inserció laboral*. L'objectiu era, des de diversos punts

de vista, abordar la importància de la necessitat d'inserir les persones que han tingut o tenen problemes de salut mental a la feina. Si tenim en compte que els problemes psicosocials –que poden derivar en estrès o depressió, per citar els més comuns– seran la segona causa de baixa laboral l'any que ve, trobo que el tema no és menor. I que se n'ha de parlar. I no només les empreses han d'estar obertes a parlar-ne, sinó que s'han de comprometre a implementar plans i estratègies per prevenir-ho i promoure el benestar i salut. Mirar-s'ho en positiu. Anar a buscar la salut dels treballadors per evitar possibles o futures malalties. Estic convençut que si ho fan hi sortiran guanyant, tant empreses com els seus treballadors. Si una cosa em va quedar clara d'aquesta jornada, organitzada per La Caixa, és que la dimensió de l'empresa no importa.

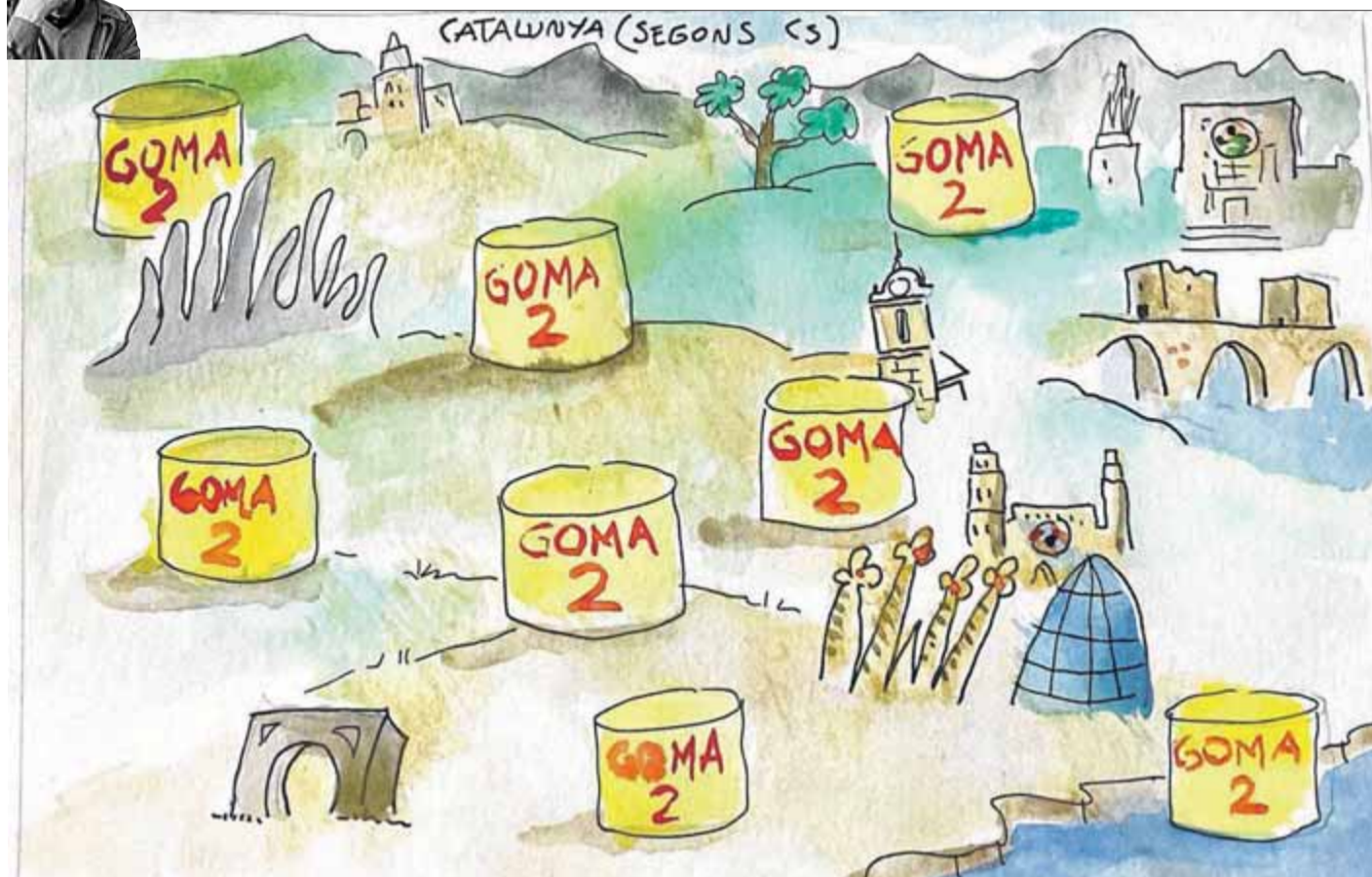
Una empresa saludable afavoreix que hi hagi un plantejament en positiu, de procurar per la salut del treballador

Que el que importa són les ganes de facilitar la vida als teus treballadors. I això implica que allà on transcorre un terç de les seves vides, el lloc de feina, hi estiguin bé. I vol dir tenir voluntat d'invertir en la prevenció i la promoció del benestar i la salut mental i corporal dels teus treballadors, procurar per les persones que treballen per a tu. Pensar primer en les persones. Si ofereixes un tracte de persona a persona es genera un bon ambient a la feina que fa que repercuti en la productivitat, en el compromís i en la fidelitat d'aquella persona perquè veu que no només li dones feina. Hi ha un intangible que és impagable. Una empresa saludable afavoreix que hi hagi un plantejament en positiu, de procurar per la salut del treballador i no haver d'invertir després en polítiques i en plans per curar les malalties dels teus treballadors. Si l'entorn i les condicions en què treballen són saludables no sorgiran tants problemes. No hi ha salut sense salut mental. Aquest dissabte se celebra el Dia Mundial de la Salut Mental, pensem-hi perquè abans d'haver de curar val més prevenir.

La vinyeta

Fer

Vuits i nous

Manuel Cuyàs

La carn

Una revista científica, escrita en anglès per a major solvència, ha publicat que menjar carn no és tan nociu com acabava de pregonar una altra revista d'igual categoria. Els partidaris dels llegums, la verdura i l'enciam, els que veuen amb repugnància les carnisseries, s'han indignat. Uns esgrimeixen la salut. Uns altres, o potser els mateixos, defensen que els animals inferiors als homes, els "irracional" dels antics llibres de text, tenen també dret a la vida. Hi ha gent que llegeix *La Vanguardia* i una altra, *El Punt Avui*. No sabia que les publicacions científiques també observessin la realitat de manera diferent o contradictòria. Que no havíem quedat que la ciència és freda com el glaç i tendeix a la permanència mentre no vingui una altra teoria a superar-la? Ens trobem amb científics que diuen coses diferents al mateix temps.

L'amic Manuel Cusachs acaba de publicar una història de l'escorxadador de Mataró, edifici modernista que ara compleix cent anys. Hi inclou unes estadístiques extretes de la premsa local del moment: a partir que l'escorxadador

“Els que en són partidaris i els contraris a menjar-ne estan ara molt enfrontats

va funcionar, el consum de carn a la ciutat va pujar moltíssim. Els metges no ho trobaven funest sinó que ho celebraven. La carn redundava en favor de la salut dels habitants. L'escorxadador ara és una biblioteca. “Hi servim aliment espiritual”, diuen els responsables per promocionar-la.

A l'Argentina he vist quines quantitats ingents de carn són consumides a través de l'*asado*. Si hi ha estudis que diuen que els argentins van més flacs de salut que els habitants de països més favorables a la verdura, no ho sé. Es moren abans, els argentins? Consulten el metge del cos amb més assi-

duïtat que el psiquiatre? Per raons familiars he observat que a les embarassades que presenten un quadre delicat però molt comú els retiren l'arròs, les patates i els cereals. Les embarassades de la Xina o del Perú amb iguals símptomes, com s'ho apanyen si moltes no tenen res més? La Xina és molt gran: hi ha l'arrossera i la cerealística. Les embarassades d'un cantó i l'altre han de tenir dificultats amb la dieta, si els metges d'allà funcionen com els d'aquí. Potser llegeixen altres revistes. Neixen mal formats els nens xinesos? Quan fa poc vaig ser a la Xina, vaig observar que els homes i dones productes de la natalitat reduïda a un sol fill han aixecat un gran país que fa por i tot. La carn, és bona o dolenta? Jo en menjo. També, cereals, llegums i verdures. No és vigent, ja, la famosa “dieta equilibrada” d'ecos aristotèlics?

I el peix? No se'n parla tant, i l'agònia és pitjor que la dels vedells. “I mentrestant els peixos se la campen”, deia el Noè de Joan Oliver, estranyat del privilegi. El peix té indulgència. Indulgència, dic? A veure si l'avversió a la carn és un residu religiós, quaresmal...

EL PUNT AVUI+

Edita: Hermes Comunicacions SA
http://www.elpuntavui.cat
972 18 64 00
Güell, 68. 17005. Girona

Director: Xevi Xirgo i Teixidor. Vicedirectors: Emili Gispert i Toni Muñoz. Directors adjunts: Joan Rueda, Miquel Riera, Xevi Sala i Ferran Espada.

Caps de secció: Toni Brosa (Opinió), Carles Sabaté i David Brugué (Nacional), Anna Puig i Jordi Nadal (Comarques Gironines), Pilar Esteban (Europa-Món), Jaume Vidal i Xavier Castillón (Cultura), Montse Martínez (Apunts), Pere Gorgoll (Neurologiques), Marcela Topor (Catalonia Today), Manel Lladó (Fotografia), Jordi Molins (Disseny), Quim Puigvert (Llengua), Jaume Batchellí (Producció) i Antoni Dalmau (Tancament).

Conseller delegat: Joan Vall i Clara.

Direcció Comercial: Eva Negre i Maria Àngels Taulats (El Punt Avui), Eduard Villacé (Agències), Josep Sánchez (L'Esportiu) i Elsa Romero. Webs i Sistemes: Josep Madrenas (director), Joan Sarola (Sistemes) i Ramon Buch (Disseny). Recursos Humans: Miquel Fuentes. Administració: Carme Bosch. Producció i Logística: Lluís Cama.

Accedeix als continguts del web

Podràs gaudir per un dia dels avantatges del web amb aquest codi QR o entrant a <http://epa.cat/c/ix8cfp>

A la tres

Xevi Xirgo / xxirgo@elpuntavui.cat

Ni cas de Borrell

Luny d'arrossar-se per la fixació (potser hauria de dir obsessió) de l'exministre Borrell (estem encantats, que l'hagin enviat a Europa, no saben què els espera!), el govern català (bravo, conseller Bosch!) va nomenar ahir els nous delegats a l'Argentina, Mèxic i Tunísia. Encara no havien ni pres possessió; potser encara ni els mateixos delegats sabien que serien delegats (i no és cap joc de paraules) que el mai prou ben valorat Borrell ja hi presentava recurs. Hi tenen obsessió, i malaltissa, amb el que el govern català pugui fer a l'exterior. Deia Borrell, en el recurs que l'obertura de delegacions catalanes a l'exterior: "És en aquests moments lesiva per als interessos de l'Estat, tenint en compte l'objectiu declarat de l'actual govern de la Generalitat de fer servir tots els mitjans al seu abast per a l'anomenada internacionalització del procés." A veure si ho he entès bé, que

“El govern (bravo, conseller Bosch!) va nomenar ahir tres nous delegats a l'exterior

em sembla que sí. El govern té dret a tenir delegacions a l'exterior (coi, com en tenen a Madrid, a Andalusia i a la majoria de comunitats autònomes) però hi presenten recurs per si les fan servir per parlar malament d'Espanya. Ho han fet? Sembla evident que no, si els delegats de l'Argentina, Mèxic i Tunísia tot just van ser nomenats ahir. Justícia preventiva, és la que demana Borrell. Per si de cas malparlen de l'Estat? Tan poc confia, el govern espanyol, en la seva credibilitat? Temen

que un simple delegat del govern català, acabat de nomenar, tingui més credibilitat que tot l'aparell de propaganda institucional (i de coacció, probablement) de què disposa l'Estat? Caram. De què tenen por? Temen que la sentència de l'1-O els malmeti la imatge a l'exterior i els *delegadets* catalans (que és el que deuen ser probablement si comparem els pressupostos de les ambaixades espanyoles) s'hi abonin? És per això que fa quatre dies España Global ha posat en marxa aquesta campanya internacional a les 215 ambaixades espanyoles que hi ha al món i que ha batejat com a *La democràcia se toca*. Els han vist, els vídeos d'aquesta campanya? Grans patums espanyoles explicant que Espanya és una democràcia on hi ha llibertat d'expressió. Com és que necessiten *vendre-ho*? No deu ser, com ja els vaig comentar arran d'una altra campanya similar, allò de *Dime de qué presumes...*

EDITORIAL

Els EUA i l'abandó dels kurds

Hi ha pobles a qui la història sembla que els atorgui un destí de dolor i marginació dins el panorama internacional. Un dels casos més rellevant són els kurds, ara mateix, uns quaranta milions de persones repartides en quatre estats: Síria, Turquia, l'Iran i l'Iraq. L'últim cop l'acaben de rebre aquesta setmana, quan els Estats Units han anunciat que retiren les seves tropes, un miler d'efectius, del nord de Síria. La decisió del president Donald Trump, que al·lega arguments impropis d'un cap d'estat d'una gran potència, com que "eviten guerres tribals", deixa els kurds en mans de Turquia, que ja s'ha afanyat a anunciar una gran ofensiva per crear una gran "franja de seguretat" al llarg de la frontera amb Síria, la qual cosa suposarà el desplaçament de milers de persones i una nova guerra, en una zona ja devastada des de fa sis anys pel conflicte amb Estat Islàmic. L'obsessió turca amb els kurds, als quals s'acusa de terrorisme, però, és un combustible massa potent per als desitjos electorals del president Recep Tayyip Erdogan, immune a qualsevol crítica internacional a la repressió al Kurdistan.

La decisió de Trump, que no ha estat unànime i que ha rebut moltes crítiques dins de les files del seu partit, suposa una gran decepció per als kurds, sense la contribució dels quals hauria estat difícil, per no dir impossible, derrotar Estat Islàmic. L'administració nord-americana hauria pogut, amb tota probabilitat, optar per altres vies, sense abandonar els kurds, molt inferiors en armament i efectius al poderós exèrcit turc. Els Estats Units surten indemnes de Síria i estalvien vides i diners, però deixen una llavor d'injustícia en un poble i una gent que ha lluitat amb valentia contra la tirania islàmica.

De reüll

Emma Ansola

Els poders tocats

Totom està pendent del càstig que s'imposi a Junqueras, Forn, Romeva, Turull, Rull, Sánchez, Cuixart, Bassas i Forcadell per haver forçat unes lleis amb l'objectiu últim de convocar un referèndum que va acabar amb el tirabuixó d'una declaració simbòlica d'independència de Catalunya. Destarotats tots plegats, els presos, les famílies i bona part dels ciutadans reclamen que es faci pública ja la sentència per afrontar dos anys després una condemna que, si no és justa, o si no és apreciada com a justa per la majoria de la població, servirà de ben poca cosa. D'altra banda, si observem els ciutadans que es van sentir amenaçats pels fets d'octubre del 2017, una sentència absolutòria, tot i que ni a la persona més optimista li passa pel cap aquest resultat, tindria el mateix efecte, no s'hi apreciaria justícia i serviria per al mateix. El xoc estarà servit si s'imposa la poca mesura en les decisions.

Ara toca a la justícia deixar el terreny adobat perquè torni la política. La manca de política dels darrers anys ha deixat un terreny tan erm d'accions polítiques que ara només hi tenen lloc actuacions judicials i el càstig. S'anuncien mesures policials, el nombre d'efectius, es recorda la violència legal. El debat, el diàleg i els fets romanen silenciats i desapareguts per deixar pas a proclames. I ara, paradoxalment, és la justícia qui té la responsabilitat d'adobar el terreny perquè pugui tornar a ser conreat amb solucions polítiques al conflicte.

Les cares de la notícia

JUGADOR DE BÀSQUET

Ricky Rubio

El més valuós

El jugador més valuós del darrer mundial de bàsquet continua demostrant la seva gran vàlua humana protagonitzant la nova campanya contra el consum de tabac dirigida als joves catalans. Fa poc, la seva fundació va contribuir al finançament d'un espai per a malalts oncològics i familiars.

PRESIDENT DELS EUA

Donald Trump

Retirada i abandonament

La decisió del president nord-americà de retirar les tropes del nord-est de Síria deixa els kurds a la mercè de Turquia, que ja ha anunciat una gran ofensiva al llarg de la frontera. Trump abandona els que havien estat els seus aliats en la lluita contra Estat Islàmic.

DIPUTAT AL CONGRÉS PER TOLEDO

Juan Carlos Girauta

La bilis al cap dels dits

Quan sembla que ja no es pot caure més baix, apareix el que havia estat diputat al Congrés per Toledo de Ciutadans i vomita una piulada biliosa, insultant, amb un llenguatge barroer, impròpia d'un representant públic, que segur que té millors arguments per esgrimir.

Tal dia
com
avui fa...

1
any

Acord reobert

Un informe dels lletrats alerta que la delegació dels diputats de JxCat no s'adequa a l'acord de ple i que no es podran computar els seus vots.

10
anys

Pugna a ERC

Josep-Lluís Carod-Rovira diu que farà costat a Joan Puigcercós durant la seva proclamació, tot i haver estat exclòs de les llistes.

20
anys

Nou cop a Pinochet

El jutge de primera instància de Bow Street a Londres, Ronald Bartle, autoritza l'extradició a Espanya de l'exdictador xilè Augusto Pinochet.

Full de ruta

David Marín

Elogi de les tietes (i tiets)

Recordo que fa 10 anys, en una de les tandes de consultes populars sobre la independència nascudes a Arenys de Munt, vaig sentir per primer cop el terme "tietes" com a concepte sociopolític. Llavors algunes veus del sobiranisme alertaven sobre la necessitat de moderar el llenguatge i la simbologia d'aquelles campanyes populars, per no espantar les "tietes" i allunyar-les d'aquelles urnes subversives i d'origen popular. La premissa és que les "tietes" eren dones madures que havien passat bona part de la seva vida sota el franquisme i que eren portadores d'un catalanisme insubornable però conservador i poruc que no volia problemes i que tirarien enrere davant de qualsevol situació mínimament conflictiva. Les "tietes" eren la clau perquè aquella transició del catalanisme majoritari cap al sobiranisme tingués èxit, i els gurus del nou sobiranisme es posaven les mans al cap per la proliferació d'estelades (i algunes d'estrella vermella!), l'estètica alternativa d'alguns portaveus del moviment i l'assistència en campanya de segons quins personatges ("bascos no, sobretot no porteu bascos!"). Les "tietes", deien aquells tiets tertulians, s'espantarien. És curiós el que fa la projecció de les pròpies pors.

Uns anys després, durant la tardor del 2017, vaig veure "tietes" fent-se selfies amb Otegi durant la seva visita a Lleida, o cantant un burlesc "passi-ho bé" a la Guàrdia Civil en la seva inspecció d'un revista a Reus, en el que va ser la primera imatge gràfica que a Catalunya una part molt important de la societat havia perdut la por i el respecte a l'Estat. La matinada de l'1 d'octubre del 2017, la majoria de concentrats per protegir el col·legi electoral que vaig visitar eren "tietes" i "tiets" del barri, i no es van moure quan les furgonetes d'antidisturbis de la policia espanyola van començar a rondar a les sis del matí per l'avinguda de davant del centre fent sonar els clàxons en una desfílada infame i desafidora.

També ara, quan l'Estat implementa ja sense complexos la "basquització" de la seva estratègia a Catalunya, les "tietes" i "tiets" són els primers a no creure-s'ho i denunciar el relat del terrorisme. Tietes –i tiets– que van viure el franquisme, és cert, però també els alliberaments dels setanta i que porten un esperit de lluita i ferma que molts ja voldríem en les generacions següents.

Tribuna

Montse Barberí. Escriptora, filòsofa i periodista

El llegat irreductible de la Cabiria

Un dels records permanents que tinc de mi mateixa són els dissabtes al vespre al bar de casa meua. Havia de servir els sopars i, a mitjanit, la gent feia el cafè. De tant en tant demanaven copes i algun compte, i jo estava en una certa situació d'espera que podia acabar a les dues de la matinada. Aquestes van ser les meves nits de divendres i dissabte fins als 18 anys. Intentava fer els deures o llegir en alguna de les taules de marbre de l'establiment. Als anys vuitanta, però, va començar la presència amoïnosa de les màquines escurabutxaques, amb sorolls electrònics que m'impedièren qualsevol concentració lectora. Aleshores acudia al darrer reducte perquè m'expliquessin una història amb sentit (el bar estava immòbil per a mi, taules amb converses en què no podia participar, temps quiet del jugador fonent-se les monedes). Sense tenir la menor idea del que veia, vaig ser l'espectadora imprevisible d'alguna obra mestra. Vaig veure a batzegades *Els gira-sols*: Sofia Loren busca per una Rússia ingent el seu amor pe-

rò, tot i que es troben, ja no poden recuperar-se perquè ell és dèbil i no l'ha sabut esperar i s'ha casat amb una altra. D'amor sense futur entre la Loren i el Mastroianni també vaig veure *Una jornada particular*. En aquella ocasió en Marcello era un poeta gai que feia l'amor amb la Sofia. Era un amor impossible però es van deixar travessar per la vida un matí de roba estesa. Però sobretot recordo aquella que, de gran, m'han dit que es deia *Les nits de la Cabiria*, que explica la història d'una prostituta que s'enamora d'un bon noi, tan bo i comprensiu que està disposat a "perdonar" el passat d'ella. Així que la Cabiria ven la seva petita casa, agafa tots els seus estalvis i marxa a conèixer la mare d'ell i a casar-se. El noi resulta que no és tan bo, que l'ha enganyada, que no l'estima, que tot plegat és mentida, tan sols una estratègia per robar-li el poc que té, tot el que ha aconseguit després d'una vida de misèries. La colpeja, li roba i hores després es desperta en un bosc, estabornida i sense res. Llavors s'adona definitivament de la impossibilitat de

començar una nova vida de feliç dona casada. Ara haurà de tenir una existència infinitament pitjor que la que tenia abans: sense casa, sense diners, sense el seu barri ni amics. Tanmateix, sent uns nens rient i cantant i els segueix amb una il·lusió i entusiasme que vaig considerar heroic. Per a mi aquella dona del bosc colpejada i de caminar vacil·lant, però amb un somriure i uns ulls que cap salabor pot impedir que brillin, és la imatge més precisa d'algú irreductible. Aquella dona em va donar energies per fer totes les nits de bar de mitja dècada, vaig conèixer alcohòlics, desesperats, indecents, gent que per culpa d'una mala dosi mai més va baixar a la terra i em demanava aigua i un cafè, i sempre que he tingut un mal moment recordo la cara de la Cabiria, la seva força que emergeix del no-res, la seva capacitat de creure en l'amor i, tot i que la seva confiança l'ha portada a la ruïna, en el fons, res ni ningú li han pres mai una mirada plena d'il·lusió cap al món. Ingenuïtat o saviesa? Per a mi no hi ha una heroïna més gran.

El lector escriu

Les cartes adreçades a la Bústia han de portar les dades personals dels seus autors: nom, cognoms, adreça, número de telèfon i número de carnet d'identitat o passaport. Així mateix, cal que no superin els mil caràcters d'extensió. El Punt Avui es reserva el dret de publicar-les i escurçar-les. No es publicaran cartes signades amb pseudònim o amb inicials. Els textos s'han d'adreçar a bustia-catalunya@elpuntavui.cat

Prou muntatges

■ Muntatges policials, judicials i polítics contra l'independentisme català, que són tan falsos com els suposats comptes a Suïssa o Andorra d'en Mas, Trias i altres.

Pel que fa als detinguts dels CDR, on són les armes i les bombes? Es pot acusar algú de terrorista pel fet de tenir amoníac o productes que es troben a qualsevol taller mecànic? Tot això no són bombes, però els detenen perquè amb això es poden fabricar. Llavors, es pot multar qui tingui cotxe perquè té els mitjans per a cometre infracció d'excés de velocitat?

Aquests individus no són pas terroristes, com tampoc ho eren Núria Cadenas, les víctimes de l'operació Garzón o Martxelo Otamendi (que van ser torturats). Aquí només hi ha terrorisme d'estat. Perquè empresonar per terrorisme qui no ha fet cap acte terroris-

ta és terrorisme d'estat.

Amb això es demostra que el franquisme continua viu. La transició va ser una operació de maquillatge. El maquillatge es diu PSOE. Una esquerra monàrquica i fidel als interessos de l'Íbex-35 utilitzada per enfonsar les esquerres no adeptes al règim del 78 i fer creure que hi ha democràcia perquè pot governar un partit d'esquerres, però que té la mateixa idea d'Espanya que els franquistes.

JORDI AZNAR I MARTÍNEZ
Barcelona

Activitats infravalorades

■ Aquest diumenge vaig participar en la cursa d'orientació La Marxeta, a Molins de Rei. Hi ha gent que deu pensar que no cal pagar diners per anar a passejar per la muntanya, però volia aprofitar per destacar la gran tasca organitzativa del CEM. No només l'esforç d'ela-

borar la ruta i plasmar-la al mapa, sinó també la preparació dels controls, la gestió de totes les inscripcions o el magnífic entrepà de botifarra que enmig d'una caminada sempre et prova com el millor àpat del món. Tot això, tenint sempre present la necessitat de deixar el mínim impacte possible en el medi ambient, recollint totes les deixalles i senyalització emprada. No, no és necessari pagar per anar a la muntanya, però sí per gaudir d'activitats com aquestes que requereixen un esforç, material i dedicació. Gràcies un cop més, i tant de bo poguéssim veure gent més jove organitzant aquestes activitats.

MARIA VILAPLANA I SELLARÈS
Molins de Rei (Baix Llobregat)

L'imperi de la llei

■ Els polítics espanyolistes han dit una vegada i una altra que els independentistes estan en falta perquè ens hem

saltat la llei, i que existeix un procediment legal per encarrilar el procés. Tots sabem que no existeix cap camí que pogués facilitar la secessió, ans al contrari, serviria per negar-nos totalment qualsevol mena de possibilitat.

Però quan un poble com el nostre demana, tan massivament i tan reiteradament un canvi en les lleis, un govern democràtic no pot fer el sord, perquè les lleis són revisables, emanen del poble, i és aquest qui les promou; en conseqüència, no poden ser imposades per dictadors que les blinden a perpetuïtat segons les seves conveniències.

Enfront de la voluntat d'un poble que vol esdevenir amo d'ell mateix, es contraposa la imposició de l'Estat espanyol, que vol tenir-nos esclavitzats perpètuament mitjançant l'imperi de la llei. Això és dictadura.

MONTSERRAT RIBAS
Palafolls (Maresme)

La frase del dia

“El PSC és un partit de llepaculs protegits barrejats amb lladres ‘pijos’, traïdors, acomplexats i nacionalistes”

Juan Carlos Girauta, DIPUTAT DE CIUTADANS PER TOLEDO

Tribuna

Montserrat Nebrera. Professora de dret constitucional

155

“Naturalment que es pot aplicar el 155 estant el govern en funcions!”, ha dit fa poc el president Pedro Sánchez en resposta a la pregunta d’una periodista en una entrevista televisiva. Era tanta la contundència en l’afirmació, que provocava el dubte: no ho devia tenir ja mirat i consultat abans d’entrar a plató? I probablement era així, perquè al mateix temps que ell parlava amb actitud d’expert en dret parlamentari, en alguns mitjans de comunicació digital ja se’n feien ressò, amb una consulta que semblava haver estat feta als serveis jurídics del Senat. Pel que s’ha dit en premsa, els lletrats de la cambra alta entenen que, d’acord amb el seu reglament, és possible aprovar mesures relacionades amb l’article 155 tot i que la institució estigui dissolta. No m’agradaria fatigar els lectors amb una dissertació jurídica, però el tema és prou important perquè m’hagi decidit a omplir l’espai que em brinda aquest diari per explicar per quines raons discrepo del parer que diuen que tenen aquests lletrats. No sols és políticament un error; l’aplicació de l’article 155 a Catalunya amb el Senat dissolt és, a més, en la meva opinió, il·legal.

QUAN LES CAMBRES LEGISLATIVES estan dissoltes, com és el cas, o quan no estan en període de sessions (vacances de Nadal i estiu), el poder legislatiu no desapareix, no pot desaparèixer perquè és la representació de la “sobirania nacional del poble espanyol”. Entren aleshores en funcionament les anomenades diputacions permanents del Congrés dels Diputats i del Senat. I quines tasques tenen atribuïdes aquestes diputacions, en concret la del Senat? El seu reglament es refereix a dues funcions de ben divers abast i després fa una remissió genèrica. D’una banda, pot convalidar decrets llei, una norma de rang legal que pot fer el govern “en cas d’extra-

ordinària i urgent necessitat”, però que justament per això (fer-la un òrgan no legislatiu de manera excepcional) és provisional i, per tant, requereix una convalidació per part de les Corts. Aquesta convalidació s’ha de fer en un termini molt curt, 30 dies, per la qual cosa hi ha una gran probabilitat que pugui coincidir en algun moment en què el Senat estigui dissolt. Aquesta és, per exemple, la sort que va córrer un decret llei de 1993 sobre certes mesures reguladores del contracte pel qual l’Estat comprava la col·lecció Thyssen-Bornemisza, publicat en el BOE un 19 de juny i que necessàriament (i curiosa) va ser aprovat per la Diputació Permanent del Congrés i tramitat com a llei pel procediment d’urgència per la de cadascuna de les cambres. És en aquest últim moment quan va ser necessària la intervenció (menor) de la Diputació Permanent del Senat. D’altra banda, la Diputació Permanent del Senat pot actuar com si fos el Senat en ple en el paper que a aquesta cambra atorga l’article 116 de la Constitució pel que fa a la declaració dels estats de l’arma excepció i setge, en concret es diu en l’apartat 5 de

“No sols és políticament un error; l’aplicació de l’article 155 a Catalunya amb el Senat dissolt és, a més, en la meva opinió, il·legal”

l’esmentat article que si les cambres no estiguessin en període de sessions, amb la declaració de qualsevol dels estats excepcionals quedarien automàticament convocades, tot i que el Senat no hi té funció concreta atribuïda.

MÉS ENLLÀ D’AQUESTES DUES FUNCIONS, també diu el reglament del Senat que la seva Diputació permanent tindrà les funcions que li atorga l’article 73, en relació amb la possibilitat de convocar la cambra en sessió extraordinària. Imagino que és aquesta la raó per la qual s’entén possible convocar el Senat per a aprovar un 155, si calgués. Però és clar que està pensant en circumstàncies menys radicals com la dissolució de les cambres, com és el fet que no estiguin treballant, perquè la possibilitat que es convoqui sessió extraordinària es planteja en l’article esmentat, tot ell dedicat a explicar precisament quina part de l’any ocupen cadascun dels dos períodes ordinaris de sessions.

SI EL COMPLIMENT ESTRICTE DE LA LEGALITAT constitucional (els reglaments de les cambres formen part de l’anomenat “bloc de la constitucionalitat”) no fos suficient per barrar el pas a una hipotètica utilització de l’article 155 amb les cambres dissoltes, tenim també, com a font d’inspiració, la recent resolució del Tribunal Constitucional sobre la constitucionalitat de les mesures preses en l’única ocasió en què aquest article ha estat aplicat a Espanya. Coincideixo amb l’alt tribunal en ser partidària d’una interpretació restrictiva en l’ús de l’anomenada “clàusula federal”. En última instància fora molt menys perjudicial per a la població i respectuós amb la Constitució i la doctrina constitucional, la declaració d’un estat excepcional. Però fora molt millor que una vegada per totes disposéssim d’unes Corts i un govern que es dediquin a fer la seva feina. Si pot ser, bé.

De set en set

Manuel Castaño

Desarrelament

Kunta Kinte, protagonista de la cèlebre novel·la *Roots*, d’Alex Haley (1976), sabia de memòria el nom dels seus pares,

avis, besavis, i posava molt d’interès a transmetre als seus fills aquesta informació. En moments de tribulació, evocar-les li servia de consol. Qui era ell, si es perdia el coneixement de les seves arrels? Aquell esclau analfabet tenia una saviesa que les societats europees s’esforcen a erradicar. Amb l’excusa que no hi ha prou hores de classe, l’agència nacional sueca d’educació ha proposat que la història anterior al 1700 desaparegui de l’escola primària. En canvi sí que hi hauria prou temps per parlar de les desgràcies del colonia-

Pretenen que abominem el nostre passat i ens resignem, desarrelats i amnèsics

lisme occidental, del mil·lenarisme climàtic i de les ximpleries de gènere. Un ministre d’Educació anterior ha dit que ja li van venir amb aquesta proposta però que va aconseguir parar-la. Que els suecs creixin sense saber res de la civilització vikinga ni de les victòries del rei Carles XII és una causa justa, en aquesta Europa que vol deixar de ser-ho. Insistiran fins a aconseguir-ho. Insistiran, els enginyers socials, els buròcrates de la globalització. Insistiran, els nous bàrbaros. La nostra ignorància és la seva força. Pretenen que abominem el nostre passat i ens resignem, desarrelats i amnèsics, al futur que ens preparen. Quan haguem oblidat d’on venim, quan no tinguem idees heretades i acabem de convertir-nos en els homes buits que T.S. Eliot va anunciar — quan ja “les nostres veus resseques [...] són tranquil·les i sense significat” —, esdevindrem mà d’obra intercanviable, irreversiblement esclaus.

Sísif

Jordi Soler

Nacional

**El jutge vol
els agents
d'informació
de l'1-O**

El magistrat de Barcelona reclama a Interior que identifiqui els que s'enduen les urnes

**Nomenats
els tres nous
delegats
exteriors**

El recurs de Borrell no ho atura i el govern designa els titulars de Mèxic, l'Argentina i Tunísia

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

La fiscalia vol més presó preventiva per als Jordis

FET Demana al Tribunal Suprem que celebri una vista per prorrogar la mesura cautelar si no hi ha sentència abans del dia 16 **MÉS** Els magistrats es reuneixen per valorar com fer pública la decisió **QUEIXA** Òmnium en demanarà la llibertat

Emma Ansola
BARCELONA

S'esgoten els terminis, s'aproxima la data de la sentència i tot fa accelerar els tràmits i intensifica la tensió de les persones afectades. Ahir mateix, la fiscalia del Suprem va fer un primer pas que no per esperat o legítim deixava de causar desconcert.

El ministeri fiscal demanava per escrit al tribunal la convocatòria d'una compareixença de Jordi Sánchez i Jordi Cuixart, en presó preventiva des del 16 d'octubre del 2017, per decidir prorrogar-los

aquesta mesura cautelar més extrema en cas que no hi hagi sentència abans de dimecres de la setmana que ve, el dia 16.

La renovació dels dos anys és un tràmit obligatori quan s'arriba al límit màxim estipulat per llei per a una presó preventiva, els dos anys. En aquest cas, es podria tractar d'una simple recomanació que fa el ministeri fiscal al tribunal davant la proximitat de la data de caducitat ja que, de moment, encara es desconeix quan es donarà a conèixer la resolució. Però precisament també per aquest motiu,

la fiscalia podria estar demanant ja dos anys més de presó preventiva si preveu que el president, Manuel Marchena, encara no ha aconseguit posar d'acord els set membres del tribunal per poder redactar de forma unànime la sentència.

Per prorrogar dos anys més la presó preventiva, el Suprem hauria de convocar una vista o *vistilla* amb la compareixença de Cuixart i Sánchez amb els seus advocats. Un tràmit que, segons els advocats, es podria fer mitjançant videoconferència. Òmnium Cultural, per mitjà del

Jordi Cuixart i la resta de presos polítics en el judici al Suprem ■ EFE

vicepresident Marcel Mauri, ja va avançar ahir que en cas que se celebri la vista ells demanarien la llibertat immediata de Cuixart tal com han reclamat organismes com Amnistia Internacional i el grup de treball de l'ONU.

Per Mauri, però, la petició de la fiscalia va més enllà d'un simple tràmit i "evidencia la situació ver-

gonyosa en què es troba la justícia espanyola". "Per mantenir la unitat d'Espanya són capaços de passar per sobre dels drets i l'Estat de dret", va afegir-hi. "No es tracta de fer justícia sinó d'impartir venjança", va sentenciar de forma contundent després de recordar que, tot i que ahir no s'havien pogut posar en contacte amb Cuixart, el

president de l'entitat està bé i amb la mateixa determinació que sempre per continuar reclamant la seva llibertat immediata.

Els partits independentistes també van expressar el seu malestar si s'acaba produint una pròrroga. Seria una nova expressió del "caràcter repressiu de l'aparell de l'Estat espanyol", alertava el

Les reaccions

“Retorcen les institucions per mantenir la unitat d'Espanya per sobre de qualsevol dret i llibertat”

“El que busca no és fer justícia, el que busca és simplement venjança”

Marcel Mauri
VICEPRESIDENT D'ÒMNIMUM

“És una nova brutalitat voler prorrogar la presó de Sánchez i Cuixart. Reclamem la seva llibertat immediata”

“Evidencia la situació d'excepcionalitat i d'anormalitat democràtica”

Eduard Pujol
PORTAVEU DE JXCAT

“Si es produís una pròrroga seria una autèntica salvatjada des del punt de vista jurídic”

“Cuixart és a la presó per exercir drets fonamentals; una pròrroga suposaria més repressió”

Vidal Aragonès
DIPUTAT DE LA CUP

“Es vulneraria el dret a la llibertat personal en el supòsit de la permanència en presó provisional més enllà del límit permès”

“Si la sentència no es dicta abans del 16 d'octubre, el fiscal sol·licita la vista de la pròrroga de la presó”

F. Cadena i J. Moreno
FISCALS DEL SUPREM. ESCRIT

“Que demani la compareixença indica que la fiscalia es cura en salut d'una cosa que no controla: la data de la sentència”

“Si la sentència surt abans del dia 16, no cal la compareixença. No és bo treure conclusions amb presses”

Gonzalo Boye
ADVOCAT DE PUIGDEMONT. PIULADA

“L'abús de la presó preventiva exemplifica la vulneració de drets fonamentals”

“La fiscalia considera que no ve de dos anys més?”

Jordi Cuixart
PRESIDENT D'ÒMNIMUM

L'APUNT 'Malamente'

Jordi Alemany

No he acabat d'esbrinar, ni he perdut gaire temps per saber-ho, quina idea volia expressar la famosa Rosalía en aquest tema que l'ha fet tan famosa, però em serveix per transmetre com em va quedar el cos després del ple de la moció de censura i ahir amb la petició de fiscalia per ampliar la presó preventiva després de dos anys als Jordis sense tenir sentència encara. Els uns

incendiant la convivència que tant defensen vinculant l'independentisme i el govern català amb violència, posant-hi en calçador el terrorisme i ETA, saltant-se la presumpció d'innocència i el secret de sumari agafant-se a filtracions més que interessades. I els altres volent allargar com un xiclet mesures judicials cautelars. Molt *malamente* o qui sap si molt *mala mente*.

del dia 16 d'octubre. Tot sembla indicar, però, que la sentència està per caure ja que ahir mateix els membres del tribunal es van reunir per gestionar precisament com es notifica el veredictes als reclusos, als seus advocats i procuradors. El tribunal ja ha descartat que se n'informi abans les famílies.

Per videoconferència

A partir d'ara el que marca la llei és que per convocar la vista i decidir si es prorroga o no la mesura cautelar i com a "cortesia processal", el tribunal hauria d'annunciar amb dos dies d'antelació la data per a la compareixença. La presència dels presos, però, segons els seus advocats, no és obligatòria, per la qual cosa podrien seguir la vista a través de videoconferència. Aquesta mesura estalviaria el trasllat dels presos als centres penitenciaris de Madrid.

Sigui com sigui, el calendari es comença a teyir de vermell amb la possibilitat de dates judicials. Com a molt tard, la vista s'hauria de convocar el 15 d'octubre, la qual cosa indicaria que la sentència s'allarga. Cal recordar que la pròrroga també suposaria un avís per a Oriol Junqueras i Joaquim Forn, en presó preventiva des del 2 de novembre. En cas contrari, la sentència es donaria a conèixer abans d'aquestes dates. ■

diputat Vidal Aragonès, de la CUP. Mentre els capitalistes ho qualificaven de "salvatjada", Junts per Catalunya ho qualificava de "brutalitat". Ara la decisió està en mans del Tribunal Suprem, que haurà de decidir si convoca la vista o notifica la sentència abans

El Parlament Europeu no defensarà l'escó d'Oriol Junqueras

■ Els serveis jurídics de la cambra al·legaran al tribunal de Luxemburg que el cas depèn de la legislació espanyola

Redacció
BARCELONA

El Parlament Europeu defensarà a Luxemburg que el cas de l'escó del líder d'ERC, Oriol Junqueras, depèn de la legislació espanyola, i que la cambra no té competències per implicar-s'hi, segons van confirmar ahir a l'ACN dues fonts coneixedores del contingut de les al·legacions. El comitè d'Afers Jurídics de la cambra va autoritzar els seus serveis legals a enviar observacions al Tribunal de Justícia de la UE amb seu a Luxemburg per la vista del 14 d'octubre, però van remarcar que calia oferir estrictament una visió "jurídica i tècnica" de la situació, i en cap cas política.

Els serveis jurídics de la cambra al·legaran que no poden examinar si Espanya ha fet correctament o no el procediment per elaborar la llista oficial d'eurodiputats perquè està regulat per la llei estatal i "no s'hi poden posar". L'argu-

El cas dels escons de Junqueras i Puigdemont al Parlament Europeu l'ha de resoldre el TJUE ■ JUANMA RAMOS / ACN

Puigdemont espera l'euroordre

Carles Puigdemont espera la tercera euroordre "immediatament" després de la publicació de la sentència de l'1-O i assegura que estan "preparats". Ahir va participar en la primera reunió de la Plataforma Diàleg UE-Catalunya d'aquesta legislatura on també hi era l'eurodiputada d'ERC, Diana Riba, que va avançar que des d'aquesta

plataforma convocaran "una acció" a l'eurocambra quan el Tribunal Suprem resolgui el cas de l'1-O i convidaran els eurodiputats a "formar part" de les concentracions a Catalunya. Riba ha assegurat que la situació dels eurodiputats independentistes electes sense escó a l'eurocambra "preocupa molt" a la plataforma. ■

mentari de la cambra serà que l'única opció que tenien davant de la llista d'eurodiputats espanyols que no incloïa els tres independentistes catalans era prendre'n nota, sense qüestionar-lo. D'aquesta manera coincideix amb el que ha dit fins ara fins ara per l'expresident del Parlament Europeu, Antonio Tajani, que ahir en una trobada amb mitjans va assegurar que havia actuat correctament en el cas de Junqueras, Carles Puigdemont i Toni Comín perquè no podia "imposar" a l'Estat canvis en la llista d'eurodiputats.

El Parlament Europeu ha rebut dues peticions ciutadanes sobre els escons buits de Puigdemont, Junqueras i Comín.

La sentència va endavant

D'altra banda, el Tribunal Suprem (TS) va rebutjar ahir la petició de la defensa de Junqueras de deixar en suspens la sentència de l'1-O en espera que el Tribunal de Justícia de la Unió Europea (TJUE) resolgui sobre l'abast de la seva immunitat com a eurodiputat electe. La sala penal del TS considera que la resolució de la qüestió no condiciona el contingut del pronunciament sobre Junqueras i deslliga la sentència del que pugui resoldre el TJUE. La vista sobre el cas de la immunitat de Junqueras està prevista a Luxemburg aquest dilluns 14 d'octubre. ■

Liceu 20^è Opera Barcelona

20È ANIVERSARI - ESTRENA MUNDIAL NOVA PRODUCCIÓ

TURANDOT

IRÈNE THEORIN I JORGE DE LEÓN / LISE LINDSTROM I GREGORY KUNDE

PUCCINI
7-
25 OCT

LICEU.CAT

IRÈNE THEORIN

Telefónica

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

l'ara, indult o amnistia?

DUBTE • Si bé el clam de llibertat per als presos i exiliats polítics és unànime en el sobiranisme, hi ha diverses vies a explorar per assolir-la **DISTINCIÓ** • Una amnistia, la fórmula preferida, suposaria una llei al Congrés que admetria que ningú ha delinquit, mentre que un indult seria un simple perdó de l'executiu **HISTÒRIA** • El 1936 i el 1977, precedents clars per als dirigents catalans

Òscar Palau
BARCELONA

després de la sentència, què? Ja fa molts mesos que el debat està obert sobre quins són els propers passos que hauria de fer el sobiranisme per fer possible el que volia i vol la gran majoria de la societat catalana, independentment de la condemna del Suprem: que els presos polítics siguin alliberats, i que els exiliats puguin tornar a casa. I malgrat que n'hi ha que sostenen que fins que Catalunya no sigui una república això serà impossible, el debat consisteix sobretot a sospesar si cal acceptar un eventual indult o reclamar una amnistia. Que què ho diferencia? Un indult és, segons el diccionari de l'Institut d'Estudis Catalans, una "gràcia especial per la qual l'autoritat perdona algú de tota o part de la pena a què havia estat condemnat". És a dir, una exoneració puntual i personal, que es concedeix a iniciativa del Consell de Ministres, gairebé discrecionalment i sense donar explicacions, i que en cap moment posa en dubte que hi va haver delictes. En canvi, l'amnistia és un "acte del poder sobirà que atorga l'oblit o el perdó general de tota una categoria de delictes". És a dir, que sí que reconeix la falta de delictes, fet que requereix, això sí, tot un procés legislatiu que hauria d'acabar en una llei *ad hoc*. I aquí el mateix Miquel Iceta, líder del PSC, ja ha dit que no veu que es donin "les circumstàncies" per a "l'oblit" ni per dir que les lleis actuals "són injustes". Bàsicament, és clar, perquè els que tenen la majoria no voldran.

Tot i que algunes veus, com la presidenta de l'ANC, Elisenda Paluzie, n'han dubtat aquest estiu per si això podria després "tallar el camí jurídic internacional", la reivindicació d'una amnistia sembla l'opció majoritària entre l'independentisme, "com a part d'una solució política al conflicte polític de Catalunya amb l'Estat", segons la proposta de resolució dels tres grups aprovada en l'últim debat de política general. De fet, ERC ja va proposar durant la campanya electoral del 28-A, tot i que no ho duia en el programa, el que va batejar com a llei de llibertat, una iniciativa legislativa al Congrés que aixequi totes les causes judicials obertes i posi fi a la repressió com a punt de partida al diàleg. "La llei hauria de partir d'una premissa: el que ha passat a Catalunya no es pot considerar delictes, i no es poden

Tots els polítics i activistes jutjats al Tribunal Suprem, durant el judici que va acabar al juny ■ EFE

Amnistia total

Aproposta de la CUP, en el debat de política general es va aprovar una moció que va més enllà. Demana que l'amnistia sigui "total" per a totes les causes obertes per la defensa de "drets polítics, socials o civils", i la lliga al reconeixement de l'autodeterminació. També demana que vagi "orientada a la memòria, el reconeixement i la reparació" dels danys causats als represaliats, i que prevegi "necessàriament" mesures amb relació a tots els seus responsables.

forçar les lleis", resumia Joan Queralt, catedràtic de dret penal, en una proposta que Meritxell Batet des del PSC ja refredava: "Si el que proposen és trencar la divisió de poders d'alguna manera, el Partit Socialista no hi estarà d'acord."

Això sí, aquesta no és l'única via possible. Els comuns, que coincideixen que l'objectiu ha de ser la llibertat, demanen que es busquin els "mecanismes jurídics i polítics més efectius" i no es tanquin altres opcions, com una reforma del Codi Penal. Tampoc no veurien malament un indult, possibilitat que el mateix Iceta i la delegada Teresa Cunillera han posat sobre la taula —si bé últimament ell ho ha refredat en assegurar que serà impossible si els presos reiteren que ho tornaran a fer— i que tampoc ha volgut descartar el PSOE, tot i les constants apel·lacions de les dretes, que volen que els presos independentistes compleixin íntegrament les penes: Cs fins i tot va fer circular busos arreu de l'Estat amb lemes contra l'indult.

És clar que, de l'indult, l'independentisme tampoc no en vol sentir a parlar, i els primers que s'hi oposen són els mateixos presos, com han deixat clar en reiterades ocasions. Cuixart, que fins i tot s'estima més complir la condemna sencera que atènyer-se a beneficis penitenciaris, ho remarca en el seu llibre *Ho tornarem a fer*: "Hem d'explicar serenament que no demanarem un indult que no tindria sentit, perquè l'objectiu no és sortir a qualsevol preu de la presó, sinó resoldre democràticament el conflicte polític." Per a ell, "un indult sense voluntat de fer front al problema per part de l'Estat només revelaria la seva voluntat de perpetuar-ho en perjudici de les pròximes generacions". També Oriol Junqueras va deixar clar ja en diverses entrevistes a l'estiu que "parlar d'un indult és com admetre la culpabilitat". "I no soc culpable de cap dels càrrecs de què se m'acusa. No hi ha delictes", hi afegia. Fins i tot Jordi Sánchez va haver d'aclarir que el rebutja rotundament, des-

prés que JxCat inclogués en el programa del 28-A la petició d'un "immediat indult i excarceració per als presos" en cas de condemna, segons ell sense consultar-li-ho. "Ni demanaré ni promouré, ni directament ni indirectament, cap indult", deia en una carta oberta a Vilaweb, en què assegurava que no volen que els tractin com a "moneda de canvi", i també rebutjava cap reforma del Codi Penal que els pugui reduir les penes.

De Companys a la Transició

La història sovint és cíclica, i a Catalunya, al segle XX, ja trobem dos exemples clars d'aplicació d'un concepte i de l'altre. El febrer del 1936, després d'unes eleccions que guanya el Front Popular i en què ell és elegit diputat, el nou govern estatal indulta Lluís Companys, que era a la presó condemnat a 30 anys de reclusió major des dels Fets d'Octubre del 1934, quan havia declarat l'Estat Català dins la República Espanyola. Tot just sortir, Companys va tornar a la presidència de la Generalitat.

Quaranta anys més tard, mort el dictador, el govern estatal va aprovar primer una amnistia parcial, el juliol del 1976, en un decret que in-

ERC precisament proposa en paral·lel derogar la llei d'amnistia del 1977, que ha evitat jutjar el franquisme

dultava alguns presos polítics del franquisme que no havien "posat en perill" la vida de ningú. A més, entre d'altres, preveia la reintegració dels drets als militars sancionats després de la Guerra Civil i la prescripció de totes les responsabilitats penals per fets anteriors a l'1 d'abril del 1939. Com que es va trobar que no n'hi havia prou, l'any següent es va promulgar una llei d'amnistia que va incloure tots els presos polítics, d'un ampli espectre de delictes que incloïen els condemnats per rebel·lió, sedició i denegació d'auxili abans del 15 de desembre del 1976, també en el bàndol franquista, fet que anys després ha impedit jutjar ningú del règim, ni tan sols a fora, per genocidi i altres delictes contra la humanitat. ERC, de fet, també du en el programa electoral la derogació de la llei del 1977, o almenys modificar-la, perquè el franquisme pugui ser jutjat. Però això ja són figures d'un altre paner. O no... ■

VOLVIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Els agents d'informació de l'1-O, al jutjat

El jutge de Barcelona reclama a Interior que identifiqui els policies i els seus caps, que s'enduen les urnes ■ És una petició de l'Ajuntament barceloní

Mayte Piulachs
BARCELONA

Nou pas per intentar aclarir qui integrava la cadena de comandament de la policia espanyola que va donar les ordres de carregar contra ciutadans que eren als centres de votació de Barcelona durant el referèndum. El titular del jutjat d'instrucció 7 de Barcelona, que investiga les càrregues policials de l'1-O, exigeix ara a la Direcció General de la Policia que identifiqui els agents de la Brigada Provincial d'Informació i els de la policia judicial, que l'1-O anaven amb armetes grogues i s'enduen urnes, així com

els seus caps, i els centres on van actuar. La petició d'aquesta prova documental i d'altres l'ha fet l'Ajuntament de Barcelona, que actua com a acusació popular en aquesta causa per dirimir responsabilitats pels 300 ciutadans i els 24 agents ferits lleument.

El regidor de l'àrea de Drets de Ciutadania i Participació, Marc Serra, va explicar ahir que el consistori ha demanat que s'identifiquin els comandaments de les unitats d'informació en descobrir un informe de la mateixa policia espanyola —amb el qual es volia incriminar manifestants a l'escola Fedac Horta, on un dels

La frase

“L'Ajuntament ha descobert que la brigada d'informació hauria donat ordres sobre on actuar l'1-O”

Marc Serra
REGIDOR DE DRETS DE CIUTADANIA

agents va resultar ferit—en què s'assenyala que els agents de la brigada d'informació “decidien quan s'havia d'abandonar el dispositiu”. És a dir, hi va afegir Serra, que “a banda del comandament de la força, hi havia un comandament d'intel·ligència, que donava ordres sobre el terreny

i que dies abans de l'1-O hauria estudiat a quins centres calia anar”. El regidor barceloní va insistir que, com a acusació popular, estan fent la feina i la investigació “que hauria d'estar liderant la fiscalia”.

Actualment, hi ha els vuit caps de nucli de les unitats policials que van actuar a les 27 escoles pendents de declarar com a investigats el 24 i 25 d'octubre, més 42 antiavalots que ja han declarat com a investigats per lesions, delictes contra la integritat moral i desordres públics causats per un funcionari.

A més, el jutge Francisco Miralles reclama a la Brigada Provincial d'In-

formació de la Policia Nacional els atestats de l'1-O i l'acta de la subcomissió d'informació datada el 28 de setembre del 2017, a la qual va fer referència el comissari Juan Manuel Quintela, cap d'aquesta brigada, durant la seva de-

claració com a testimoni en el judici al Tribunal Suprem contra els independentistes catalans.

En aquest sentit, el magistrat també requereix a la secretaria d'estat de Seguretat l'anomenat “pla d'actuació”, fixat per la

Un agent d'informació de la policia espanyola, l'1-O, dirigint-se a un centre de Barcelona ■ ALBERT SALAMÉ

protocol d'ús progressiu dels mitjans, com ara les porres, fixat en una circular del 2013. I a la delegació del govern espanyol a Catalunya li requereix l'expedient en què autoritza els cossos policials espanyols a dur càmeres, les conegudes com a GoPro, als cascos i a la roba durant l'1 d'octubre.

Testimonis del Suprem

El jutge també demana a la Fiscalia Superior de Catalunya les instruccions que va donar als tres cossos policials per prohibir l'1-O. I al Suprem li envia un exhort en què li sol·licita el correu electrònic que va enviar el comissari dels Mossos Ferran López al coordinador màxim dels tres cossos policials, Diego Pérez de los Cobos, en què a dos quarts de nou del matí de l'1-O li demana reforç en 200 escoles. I, finalment, que se li faci arribar la declaració com a testimonis dels comissaris Quintela i López, a més de la de Manuel Castellví, comissari d'informació dels Mossos, entre d'altres. ■

també anomenada “la superioritat”, per complir el mandat de la magistrada del TSJC i aturar la votació, tot i que sempre respectant la convivència. Pel que fa a l'actuació dels agents, sol·licita a la Direcció General de la Policia el

Buch alerta els Mossos que han d'estar preparats

■ Admet que la “complexitat” actual pot augmentar encara més ■ Comencen a arribar els 1.500 ‘piolins’ de reforç

Redacció
BARCELONA

El conseller d'Interior, Miquel Buch, va afirmar ahir que els Mossos d'Esquadra han d'estar preparats per resoldre “qualsevol escenari” que es pugui plantejar complint el marc jurídic, és a dir, la llei de cossos i forces de seguretat i la llei de policia. Per Buch, i fent referència a la resposta ciutadana a la sentència del judici de l'1-O, la “complexitat” dels darreres temps es podria “incrementar encara més” els pròxims dies i per això va

Detenció dels Mossos al centre de Barcelona ■ O.D.

animar els agents a demostrar la seva “professionalitat”. Pel conseller d'Interior, el cos haurà de protegir “el lliure exercici de drets i llibertats” i, alhora, garantir la seguretat ciutadana “vetllant per la convivència pacífica”.

En un discurs davant dels nous agents del cos que s'incorporen a Barcelona, Buch es va mostrar convençut que se “sobreposaran a les adversitats”. El conseller també va verbalitzar el seu suport al cos: “Sempre em tindran al seu costat en els complements de deures i fun-

cions”, va recalcar Buch, que hi va afegir: “Tenen la meua confiança plena.”

Tornen els ‘piolins’

D'altra banda, el Ministeri de l'Interior ha començat a traslladar agents de la Policia Nacional i de la Guàrdia Civil a Catalunya per reforçar la presència policial en vista a augmentar la presència un cop es faci pública la sentència de l'1-O. Fonts policials han explicat a l'ACN que el trasllat d'agents, entre els quals antidisturbis, ja ha començat i es farà de manera “gradual”. Segons fonts de la Policia Nacional, actualment ja hi ha desplaçats a Catalunya 500 efectius d'aquest cos i el contingent va augmentant. Fonts del Ministeri de l'Interior han concretat que el reforç entra dins la normalitat quan es preveuen mobilitzacions i es fa en coordinació amb els Mossos d'Esquadra. És preveu que arribin a Catalunya uns 700 agents de la Guàrdia Civil i uns 800 de la policia espanyola extres en els pròxims dies. ■

El banc al mòbil amb el BBVA

Sofía Rodríguez-Sahagún

Directora de Transformació Digital del BBVA Espanya

“Treballem per fer una banca digital més personal”

■ El BBVA es manté al capdavant de la banca mòbil a escala mundial per tercer any consecutiu. Així ho ha publicat la firma Forrester Research en l'informe ‘The Forrester banking wave: global mobile apps summary’

Com es prepara un banc com el BBVA per ser el número 1 tres anys consecutius?

La transformació digital és a l'ADN del nostre banc. Vam iniciar aquesta aposta fa més de deu anys i això és un avantatge competitiu clar. Hem integrat professionals d'àmbits de coneixement molt diferents, fet que, amb una metodologia de treball *agile*, ens dona la possibilitat de lliurar experiències de valor per als nostres clients. Aquesta nova forma de

treball col·loca el client en el centre. És a dir, l'eix de l'activitat són els clients i el seu *feedback* és la clau dels nostres desenvolupaments i funcionalitats, participen amb nosaltres en àmbits que van des de la conceptualització fins al seu desenvolupament i implementació.

En aquesta ocasió l'informe ha inclòs una sèrie de neobancs i el BBVA se situa per sobre, què ha valorat Forrester per situar el

BBVA per sobre?

Sí, aquesta és una novetat d'aquest any. Hi han participat diversos neobancs i, malgrat que Forrester reconeix que aquest tipus de bancs connecten bé amb un públic jove, efectivament s'ha situat el BBVA en una posició superior.

Forrester destaca el treball del BBVA pel que fa a la funcionalitat, quin marge de millora té, en aquest àmbit, el banc?

Sempre hi ha marge per

Sofía Rodríguez-Sahagún ■ BBVA

seguir millorant. Seguirem treballant per millorar encara més la usabilitat, la recerca i la navegació perquè el *journey* dels clients a través de l'app sigui encara més

convenient i àgil.

Igualment, Forrester destaca les funcionalitats d'assessorament que integra l'app del BBVA. Quines novetats tenen

previst incorporar-hi?

Aquest any hem incorporat una gran novetat entre les nostres funcionalitats: *Programa el teu compte*, que permet automatitzar certs processos que fins ara es feien de manera manual. Els clients ho han valorat molt positivament, ja que des del seu llançament vam superar les 100.000 regles. Els nostres clients ja disposaven del BBVA Bconomy, que els permet tenir una previsió calendaritzada de totes les despeses.

Quins són els pròxims passos en l'estratègia de transformació del BBVA?

Estem completant els productes i serveis que es poden contractar i gestionar a través de l'app, el que anomenem *end to end*, en productes com ara assegurances de cotxe i llar. També aprofundirem en la personalització dels serveis, finalment, seguirem apostant per garantir la privacitat i la seguretat per als nostres clients.

VOL VIURE EN
#CATALUNYALLIBERTAT

Nomenen els nous delegats exteriors a pesar del recurs

El govern nomena els titulars de les delegacions de Mèxic, l'Argentina i Tunis que Borrell ha impugnat ■ Sense avançar quina, diu que Torra liderarà la resposta institucional a la sentència

Xavier Miró
BARCELONA

El govern va nomenar ahir els tres representants exteriors per a les delegacions de Buenos Aires, Mèxic i Tunis, que el Ministeri d'Afers Exteriors, dirigit per Josep Borrell, ha recorregut recentment al Tribunal Superior de Justícia de Catalunya (TSJC). Triats per concurs de mèrits, David Poudevida (1973) ocuparà la delegació de Buenos Aires després d'haver estat 14 anys director de comunicació i màrqueting del Grup Bonpreu i adjunt a la direcció de màrqueting d'AEG Hausgeräte Germany, així com professor a les universitats Pompeu Fabra i Ramon Llull. El llicenciat en ciències polítiques per la UAB, i des del 2012 consultor en comunicació estratègica per a diverses campanyes polítiques mexicanes, Lleir Daban (1984) serà el nou delegat de Mèxic, i Ahmed Benallal (1968), llicenciat en dret per la universitat marroquina Sidi Mohamed Ibn Abdllah i exdirector del Consell Islàmic Cultural de Catalunya, serà el delegat a Tunísia.

"Malgrat l'ofensiva judicial d'origen polític per part del ministre Borrell", el conseller d'Acció Exte-

La portaveu del govern català, la consellera de Presidència, Meritxell Budó, ahir, després del Consell Executiu ■ ACN

Retrets creixents entre PSC i Cs amb insult de Girauta

Els retrets entre Cs i el PSC van continuar ahir després de l'abstenció dels socialistes que la moció de censura dels de Rivera contra el president Torra. I, si la majoria de crítiques i acusacions es van mantenir dins la dialèctica política, el diputat de Ciutadans per Toledo, el català Jo-

sé Carlos Girauta, va trencar la norma amb insults directes als socialistes catalans que qualificava al seu compte de Twitter de "criats llepaculs barrejats amb lladres pijos. Traïdors, acomplexats, immorals i nacionalistes dedicats a servir a Pujol el cap de l'àrea metropolitana". Tant Al-

bert Rivera com el diputat Nacho Martín es desmarcaven de Girauta però mantien que el PSC és un partit "acomplexat davant el nacionalisme". El líder del PSC, Miquel Iceta, va afirmar que Cs ha creuat totes les línies vermelles acusant-los de còmplices de la violència.

rior, Alfred Bosch, va re-fermar ahir que el govern no aturarà el pla d'internacionalització del país perquè "és legal, legítim i absolutament necessari".

El president Torra i el conseller Bosch es van reunir ahir amb els 15 dele-

gats exteriors per instar-los a explicar l'activitat i la situació del país i, pel que fa a la sentència als presos polítics, difondre la petició d'absolució, la fi de la repressió i l'inici d'un diàleg per trobar una sortida democràtica.

Tot i la insistència dels periodistes per conèixer si el govern català desobeirà l'ordenament jurídic en la seva resposta a una sentència condemnatòria, la portaveu de l'executiu, Meritxell Budó, va defugir avançar quina se-

ra la reacció però va indicar que n'hi haurà: "Correspon al president liderar la resposta institucional com a cap de govern." Budó va admetre que el Parlament va aprovar en el debat de política general una resolució que l'instava a la desobediència institucional però recorda que altres propostes també l'instaven "a continuar la via del diàleg i és important destacar-ho". Admetent que l'executiu analitza diversos escenaris, Budó va insistir: "No preveiem cap altra sentència que l'absolució perquè qualsevol condemna pels delictes que no han comès serà injusta. Si hi ha una sentència injusta serà el moment de prendre les decisions."

Escoltar Zapatero

Budó va qualificar "del tot desafortunades" les declaracions de la ministra de Defensa, Margarita Robles, que va advertir d'una actuació ferma si el president Torra feia una crida a la desobediència o incitava "a la violència". La portaveu catalana va instar a escoltar l'ex-president socialista José Luis Rodríguez Zapatero quan demana que no es parli de violència a Catalunya. ■

La Junta Electoral prohibeix a TV3 parlar de "presos polítics"

ACN
REDACCIÓ

La Junta Electoral de Zona de Barcelona ha resolt prohibir als mitjans públics de la Corporació Catalana de Mitjans Audiovisuals (CCMA), és a dir, TV3 i Catalunya Ràdio, utilitzar les expressions "presos polítics", "exili" o

"president a l'exili" durant el període electoral per als comicis del 10 de novembre. En la seva resolució, la junta avala un recurs presentat per Ciutadans (Cs) i defensa que expressions d'aquest tipus són "clarament identificables" amb el missatge electoral de "determinades opcions polítiques".

De la mateixa manera, expressions com "Consell de la República" o "Assemblea de Càrrecs Electes" han d'incorporar al davant l'etiqueta "autodenominat".

Imposant aquest tractament, hi afegeix la junta, s'evitarà que l'espectador arribi a la "conclusió falsa que, en efecte, existeix un

govern legítim a l'exili, persecució política dels consellers, o que una determinada candidatura és l'hereva genuïna d'aquest pretès govern a l'exili". La resolució ha tingut el vot particular del vocal no judicial Marc Marsal, que ha puntualitzat que, al seu parer, la denúncia de Cs és "preventiva", pel fet que

quan es va interposar encara no s'havien publicat les llistes dels partits que concorrien a les eleccions espanyoles del 10 de novembre.

En canvi, la mateixa junta no veu problema que els professionals dels serveis informatius dels mitjans públics catalans puguin utilitzar expressions com "repressió policial" o "referèndum de l'1 d'octubre", emparant-se en el dret constitucional a informar i subratllant que aquestes expressions no tenen incidència electoral. ■

OPINIÓ

Lluís Falgàs

Pendants del Suprem

El govern, els polítics, periodistes, entitats i en general la majoria de la ciutadania està pendent de les sentències del procés. S'especula com a dia probable dilluns vinent, 14 d'octubre. Haurà passat la festa espanyola del 12 d'Octubre i no s'hauran complert les respectives presons provisionals per a Jordi Sànchez i Jordi Cuixart –el termini és el 16 d'octubre–, que obliga el Suprem a una revisió per allargar la provisionalitat. És un fet difícil d'entendre, que un ciutadà pugui estar tants mesos a la presó sense haver estat jutjat.

Les sentències del judici són a tocar. El govern i la majoria de l'arc parlamentari espanyol les acatarà tal com surtin redactades. El govern català, sense concretar detalls, farà una declaració institucional tot dient que no hi està d'acord i que demana l'absolució.

És un fracàs de la política que avui tothom hagi d'estar pendent d'un jutjat per molt alt tribunal que sigui. Tothom pendent del Suprem. Quanta reflexió caldrà perquè tota la classe política d'una època demani perdó per no haver fet les coses d'una altra manera que no fora arribar a la via judicial. "No ho veig, no ho veig", anava dient Mariano Rajoy en castellà a Carles Puigdemont a La Moncloa quan aquest tan sols li demanava parlar de la situació. Quina llàstima que no s'haguessin escoltat i parlat amb un altre comportament. Escoltant i parlant de ben segur que ara no estariem esperant que els jutges diguin si els polítics independents són bons o dolents. Caldrà esperar que la sentència porti un abans i un després. Els que gestionin les sentències han de ser capaços de mirar la qüestió políticament perquè mai més ningú hagi d'estar tan pendent dels jutges per saber allò que s'ha de fer políticament. Que aprofitin la campanya electoral.